



## **КУРСОВА РАБОТА**

**ПО**

**ПРИНЦИПИ НА МАКРОИКОНОМИКАТА**

**НА ТЕМА:**

**ПРИЧИНИ ЗА ФИНАНСОВАТА КРИЗА**

**/ ЙОХАН НОРБЕРГ. ФИНАНСОВИЯТ КРАХ./**

**Изготвил:**

**Велин Велинов**

**f79688**

**Проверил:**

**София, 2016**

## **УВОД**

В много книги след финансовата криза 2007-2008г. се изследват и оценяват причините и силите довели до "Голямата рецесия", най-голямата световна икономическа криза от Голямата депресия насам. Това, което прави по-различна книгата Финансовия Крах е, че тя предоставя цялостна картина и критичен анализ на тези причини, както и отправя препоръки за тяхното коригиране. Норберг е разделил книгата в шест глави. Първите три глави представят фона на кризата и подготвят сцената за следващите глави относно кризата и нейното управление.

Въвеждащата глава описва паричната политика на САЩ в ранните години на 21 век. Авторът твърди, че чрез запазване на много ниски лихвени проценти Федералният резерв, воден от Алън Грийнспан, е насърчил рискови практики на кредитиране. Това рисковано кредитиране в съчетание с излишъците от развиващите се пазари, вливащи се във финансовите пазари в САЩ, е довело до лесни пари за всички. Основните бенефициенти на тези лесни пари са били пазарът на недвижими имоти и финансовия пазар на САЩ - например между 2000 и 2005 г. стойността на еднофамилните жилища се е увеличили с \$ 8 трилиона долара. Ниските лихвени проценти също са обезкуражили спестяванията и са насърчили потребителските разходи, финансирани от ниската цена на дълга. Според Норберг тази парична политика е неустойчива и води до депресия.

От интерес за настоящата разработка ще бъде съдържанието на глава 2, в която се анализира политиката на САЩ за разширяване на жилищната собственост през последните няколко десетилетия.

### **1. „Изграждане на замъци във въздуха”.**

В глава втора Норберг твърди, че същността на политиките и практиките е довела до твърде свободни кредитни стандарти и безскрупулно кредитиране. Норберг обвинява много от участниците в тази игра за „изграждане на замъци във въздуха” (Norberg, цит, стр.23..): HUD, Fannie Mae и Freddie Mac, затягането на Закона за пенсиониране през 1995 г., архитектите на жилищната политика на федералното правителство, корпоративните компенсационни схеми, заемодатели и обикновените хора. Политиките и действията на тези участници са увеличили значително небрежното кредитиране с лесни пари, включително предоставянето на кредити на некредитоспособни и други кредитополучатели, които не са имали реална финансова